

seama de motivație. Teama din acea perioadă? Mama avea și ea versiunea ei: acestea urmau să fie baza unui volum de „conversații“ între el și Muză, pe anumite teme. E posibil. Ceva în genul conversațiilor lui Eckermann cu Goethe. Dar dacă e să privim viața lui Blaga în ansamblu, „rolul“ lui Eckermann i s-ar cuveni Mamei. Nu vreau să o supăr pe Muza care i-a luminat ultimii ani de viață, când a „produs“ atât de mult. Pentru că există muze și muze. Chiar Blaga o demonstrează în *Luntrea lui Caron*.